

sudek nezjišťuje. Takových zjištění je však třeba, jelikož otázku, zda tu byly změny rázu naznačeného či ne, nelze posuzovati ani pouze podle délky doby od ukončení války uplynuvší, ani povšechně podle celkového stavu hospodářského života, nýbrž jen se zvláštním zřetelem na ten který druh předmětu potřeby a stav hospodářského života v tom kterém kraji. Jak dovoděno, dospěl nalézací soud k právním závěrům o přemrštěnosti prodejní ceny a využívání poměrů válkou vyvolaných s hledisek právně pochybených a co do prvé známky i neúplných. Rozsudek jest výronem nesprávného použití zákona a bylo jej z důvodu čís. 9 písm. a) Šu 281 tr. ř. jako zmatečný zrušiti. Skutečnosti, které při správném výkladě zákona měly by tvořiti podklad nálezu, nejsou ve zrušeném rozsudku a jeho důvodech, pokud jde o ony zákonné známky, ani zjištěny ani popřeny. Proto nebylo lze rozhodnouti ihned ve věci samé a bylo uznáno dále, jak se stalo.

Čís. 2455.

Patenty, nařízení a pečeti státních a obecních úřadů v Šu 315 tr. zák. uvedené požívají ochrany tohoto ustanovení zákona i tenkrát, nebyly-li za příčinou veřejného ohlášení přibity nebo vydány; jiné vrchnosti podepsané listiny chrání § 315 tr. zák. jen pod touto podmínkou. Ochrany požívá stvrzenka opatřená pečeti státního nebo obecního úřadu.

(Rozh. ze dne 27. srpna 1926, Zm I 161/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 5. února 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí vydíráním podle Šu 98 písm. b) tr. zák. a přestupkem podle Šu 315 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v odsuzujícím výroku v celém rozsahu jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a o ní rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Rozsudkem soudu první stolice byl obžalovaný uznán vinným; a) zločinem podle Šu 98 b) tr. zák., spáchaným tím, že dne 7. listopadu 1925 v Ř. naddozorci pohraniční finanční strážě Antonínu D-ovi a strážníkovi téže strážě Ludvíku Z-ému vyhrožoval ublížením na majetku, by na nich vynutil určité konání, totiž vydání nové stvrzenky, při čemž pohrůžka byla taková, že v nich mohla, hledíc na okolnosti a osobní povahu jejich a na důležitost zla, jímž pohroženo, vzbuditi důvodnou obavu, a b) přestupkem podle Šu 315 tr. zák., spáchaným tím, že roztrhal při téže příležitosti listinu od vrchnosti podepsanou, a to stvrzenku vystavenou finanční stráží.

Ohledně přestupku podle Šu 315 tr. zák. namítá stížnost věcně s hlediska důvodu zmatečnosti podle Šu 281 čís. 9 a) tr. ř., že § 315 tr. zák. chrání jen ony vrchnosti podepsané listiny, které byly za příčinou ve-

řejného ohlášení přibity nebo vydány, a že v souzeném případě nebylo tu této podmínky trestnosti jednání obžalovaného, ježto tu nešlo o listinu přibitou nebo vydanou za účelem veřejného ohlášení. Tu dlužno uvést: Patenty, nařízení a pečeti státních a obecních úřadů v §u 315 tr. zák. uvedené požívají ochrany tohoto ustanovení zákona i tenkrát, nebyly-li za příčinou veřejného ohlášení přibity nebo vydány; jiné vrchností podepsané listiny chrání § 315 tr. zák. skutečně jen pod podmínkou zmateční stížnosti uvedenou. Stvrzenka, o níž tu šlo, nebyla ani patentem ani nařízením a nebyla také přibita nebo vydána za účelem veřejného ohlášení. Přes to mohlo tu podle toho, co uvedeno běžeti o přestupek podle §u 315 tr. zák., ovšem jen tenkrát, byla-li stvrzenka, jež byla obžalovaným podle skutkového zjištění napadeného rozsudku roztrhána, opatřena pečeti státního nebo obecního úřadu (viz rozh. víd. úř. sb. č. 2482). Zda byl tu tento předpoklad trestnosti činu obžalovaného, rozsudek nezjišťuje, takže Nejvyšší soud nemůže v tomto směru rozhodnouti ve věci samé. Bylo tudíž zmateční stížnosti vyhověti, rozsudek v odsuzující části zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl (§ 288 čís. 1 a 3 tr. ř.).

Čís. 2456.

Uposlechnutí výzvy k rozchodu ve smyslu §u 283 tr. zák. spočívá v bezodkladném oddělení se od shluknuvšího se davu a opuštění místa shluknutí.

Ke skutkové podstatě přečinu podle §u 279 tr. zák. nevyžaduje se vůbec, by byl čin spáchán při shluknutí nebo dokonce v době, kdy dle rozkazu vrchnosti lid se má rozejíti.

Skutková podstata přečinu podle §u 283 tr. zák. není zahrnutá ve skutkové podstatě přečinu podle §u 279 tr. zák. Přistoupí-li k neuposlechnutí výzvy ještě vybízení pachatelovo k zprotivení se, jde tu o reálný souběh obou oněch přečinů.

Rozh. ze dne 27. srpna 1926, Zm I 299/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 12. dubna 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti veřejnému pokoji a řádu shluknutím podle §u 279 a §u 283 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti dovolávající se číselně důvodu zmatečnosti podle §u 281 čís. 9 a) tr. ř. nelze přiznati oprávnění. Rozsudkový výrok, odsuzující obžalovaného pro přečin shluknutí podle §u 283 tr. zák., napadá stížnost námitkou, že obžalovaný uposlechl výzvy k rozchodu. Že tak učinil, vychází prý na jevo z vlastních skutkových zjištění napadeného rozsudku. Podle toho vytýká stížnost rozsudku, že shledal v jednání obžalovaného skutkovou podstatu přečinu v souzeném případě v úvahu